

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. april 2017
Kontor: EMRK Task Force
Sagsbeh: Maria Aviaja Sander Holm
Sagsnr.: 2017-0030-5414
Dok.: 2266512

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 470 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. marts 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 470 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, under henvisning til svar på URU alm. del - spørgsmål 130, hvoraf det fremgår, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Szabó og Vissy mod Ungarn efter ministerens opfattelse ”ligger inden for Menneskerettighedsdomstolens faste praksis på området”, oplyse, hvorvidt det er ministerens opfattelse, at den retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som førte til, at hovedpersonen i den såkaldte "Levakovic-sag", afgjort af Højesteret den 12. maj 2016, kunne blive i Danmark, ligeledes er udtryk for Menneskerettighedsdomstolens ”faste praksis”, idet Højesteret i modsat fald efter ministerens opfattelse må antages at være gået for langt i sin fortolkning af EMRK’s artikel 8?”

Svar:

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har gennem årene udviklet sin praksis vedrørende betydningen af EMRK artikel 8 om retten til familie og privatliv i sager om udvisning af kriminelle udlændinge.

EMD’s praksis er i dag ganske detaljeret og opstiller en række konkrete kriterier, der skal indgå i medlemsstaternes nationale vurderinger i udvisningssager. Medlemsstaterne er derfor efterladt et forholdsvis lille råderum i forhold til fastsættelse af en national praksis på udvisningsområdet.

For en nærmere gennemgang af Menneskerettighedsdomstolens praksis på udvisningsområdet kan der bl.a. henvises til Jon Fridrik Kjølbro: ”Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere”, 3. udgave (2010), side 701-718, og Peer Lorenzen mfl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer, 3. udgave (2011), bind I, side 731-740.

Jeg har ikke grundlag for at antage, at de danske domstole går for langt i deres fortolkning af EMRK artikel 8 i udvisningssager. Derimod finder jeg, at man kan rejse spørgsmål om, hvorvidt Menneskerettighedsdomstolens anvendelse af EMRK artikel 8 på udvisningsområdet i alle tilfælde er udtryk for en rimelig balance mellem behovet for at beskytte befolkningen mod kriminelle udlændinge over for hensynet til den kriminelles familie- og privatliv. Ved denne afvejning bør Menneskerettighedsdomstolen i mine øjne overlade en større skønsmargin til staterne, når det kan konstateres, at Menneskerettighedsdomstolens praksis har været inddraget.

Jeg er grundlæggende af den opfattelse, at udlændinge, der misbruger deres ophold i Danmark til at begå grov kriminalitet, bør udvises af landet.